

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Кухаренко В.М.

Національний технічний університет

“Харківський політехнічний інститут”, м. Харків

На сучасному етапі розвитку дистанційного навчання в Україні виникає багато проблем. По перше, в організаціях, як правило, відсутній системний підхід до системи дистанційного навчання. Як наслідок, це відсутність розвиненого інформаційного освітнього простору (у світовому рейтингу університетів Webometrics українські навчальні заклади посідають місця після другої тисячі і постійно просувається вниз), практично відсутні електронні бібліотеки університетів, система підвищення кваліфікації проводиться несертифікованими викладачами за своїми програмами, які не витримують інколи ніякої критики.

По-друге, це низький рівень педагогічної підготовки викладачів, практично не використовуються педагогічні теорії біхевіоризм, когнітивізм, конструктивізм, коннективізм, не враховується історичні передумови їх використання.

Як результат, дистанційний курс – це калька підручника та методичних вказівок, дистанційний навчальний процес – калька заочної та очної форми навчання, практично відсутні цілі навчання студента, або наведені без урахування таксономії Блума, тестові завдання теж не враховують таксономію Блума, в корпораціях навчання базується на комп'ютерному навчанні (але програмоване навчання практично не використовується) з великим обсягом мультимедіа (до 70% від трудовитрат на розробку курсу), спроба побудувати теорію дистанційного навчання на примітивному рівні та багато популізму у поглядах на дистанційне навчання.

По-третє, спостерігається низький рівень володіння інформаційно-комунікаційними технологіями. Це використання обмеженої кількості додатків та виконання в Інтернет простіших операцій, проблеми при роботі з великою кількістю інформації (особливо, структурування та згортання її), відсутність або слабкий розвиток персонального навчального середовища.

Як наслідок, це не розуміння ролі інтернет-додатків типу Twitter та DIIGO, проблеми створення персональної навчальної мережі та входження в різні мережі за інтересами або практики. У свою чергу, це погана обізнаність щодо сучасних розробок, які можуть скоротити час технічної роботи при розробці дистанційного курсу. Крім того, дуже часто викладачі ігнорують принципи дизайну сторінок в Інтернет та оформлюють дистанційний курс «під себе»